

عنوان مقاله:

اثرات بازی کردن بر میزان هوش و رشد کودکان

محل انتشار:

کنفرانس ملی تحقیقات علمی جهان در مدیریت، حسابداری، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

پونه مهران - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه علوم و تحقیقات اهواز، اهواز، ایران

محمد خدامرادی - استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم و تحقیقات اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

بازی، کار کودک است و در همه جنبه های رشد کودک تاثیر دارد و از طرفی دیگر جنبه های رشد نیز بر دیگر جنبه های بهداشتی و روانی موثر است. به خصوص بازی جسمانی که سبب چالاکی و افزایش مهارت حرکتی و رشد تقویت سیستم عصبی کودک می شود. عملکرد کودکان از طریق اعمال روانی- حرکتی برای رشد و تکامل ذهنی آنان امری حیاتی است کودک بکلی گیرنده طبیعی جستجوگر و کاشف و یک پردازش کننده اطلاعات است. اما باید امکاناتی فراهم شود تا بتواند به اعمال یادگیری بپردازد با اشیا تعامل کند و حواس خود را ورزش دهد تا بتواند بر اساس تواناییهای بالقوه و قابلیت خود برای سازمان دادن به تجاربش، دنیای خارج را در ذهن خود بسازد بنابر این هرچه کودک یادگیرنده فعالتر باشد بیشتر یاد می گیرد و هر اندازه بیشتر یاد بگیرد هوش او بیشتر رشد می کند و هر اندازه که هوش او بیشتر رشد کند بیشتر یاد خواهد گرفت. بازی واسطه یادگیری است. کودک در هنگام بازی، آزادانه آزمایش می کند و بر اساس نتایج آزمایش خود تجربه کسب می کند و از طریق بازی تجربیات خود را درونی می کند.

کلمات کلیدی:

بازی کردن، رشد کودکان، رشد شخصیت، رشد هوشی، ضریب هوشی، بازی فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/737629>

